

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16-02-2013

ESBORRANY EN EXTRACTE DE L'ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA REALITZADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT EL DIA 16 DE FEBRER DE 2013

A la ciutat de Borriana, el 16 de febrer de 2013, es reuneixen a la sala de sessions de la casa consistorial de l'Ajuntament de Borriana, assistits per la secretària general, Sra. Iluminada Blay Fornas, els senyors i senyores següents:

ALCALDE

SR. JOSÉ RAMÓN CALPE SAERA

TINENTS D'ALCALDE

- 1R.- SR. JUAN GRANELL FERRÉ
- 2N.- SR. ENRIQUE SAFONT MELCHOR
- 3A.- SRA. ANA MONTAGUT BORILLO
- 4A.- SRA. M. CONSUELO SUAY MONER
- 5A.- SRA. MARIA MERCEDES GIMÉNEZ MONDRAGÓN
- 6É.- SR. FCO. JAVIER PERELLÓ OLIVER

REGIDORS

- SRA. MARIA ESTER PALLARDÓ PARDO
- SR. CARLOS SOLÁ PERIS
- SRA. BELÉN SIERRA MONSONÍS
- SRA. MARIA MERCEDES SANCHORDI GARCÍA
- SRA. MARIA CRISTINA RIUS CERVERA
- SR. VICENTE APARISI JUAN
- SR. MANUEL ROYO PÉREZ
- SRA. MARÍA JOSÉ ALMELA ROSELL
- SRA. MARIA DOLORES AGUILERA SANCHIS
- SR. DANIEL VIDAL FUSTER
- SR. JOAQUÍN JOSÉ SORLÍ GARRIDO

ABSENTS

- 7É.- SR. JUAN FUSTER TORRES
- SR. JAVIER GUAL ROSELL
- SRA. ROSA DE LOS ÁNGELES MARCO CHORDÁ

El Sr. president declara oberta la sessió, en primera convocatòria, quan són les 12 hores i 35 minuts, pren la paraula i pronuncia discurs del següent tenor literal:

Sr. alcalde: "S'obri la sessió. Vull donar la benvinguda en nom de la corporació no sols a Sr. Miguel Dols i a la seua esposa Encarna (que són l'objecte d'este acte en què Sr. Miguel serà reconegut) sinó també a totes les autoritats que ens acompanyen, especialment als Excel·lentíssims Srs. Ambaixadors, a l'Honorable Conseller d'Indústria i a totes les autoritats protagonistes de la nostra vida civil, de la Fundació Cañada Blanch, del nostre sector empresarial i, per descomptat, als familiars i amics de Miguel Dols Piquer..."

A continuació es passa a llegir i resoldre els assumptes compresos en l'ordre del dia.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16-02-2013

1.- ENTREGA, SI ESCAU, DE TÍTOL DE FILL PREDILECTE DE LA CIUTAT DE BORRIANA A SR. MIGUEL DOLS PIQUER (Àrea IV. Neg. Cultura)

La Secretaria dóna compte de l'acord adoptat en sessió plenària ordinària del dia 7 de febrer de 2013, pel qual es va acordar concedir a Sr. Miguel Dols Piquer l'honor de fill predilecte de la ciutat de Borriana, del següent tenor literal:

“Havent-se iniciat, per mitjà de proposta subscripta per la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació el procediment per a la concessió de l'honor de fill predilecte de la ciutat de Borriana a Sr. Miguel Dols Piquer.

Vist que, en data 21 de desembre de 2012, l'Alcaldia Presidència va resoldre nomenar instructor de l'expedient el regidor delegat de Cultura, Sr. Enrique Safont Melchor, i havent formulat este proposta de concessió a la Comissió Municipal de Participació Ciutadana i Benestar Social, atés que queden acreditats feaentment els mèrits que motiven la concessió de l'honor.

I de conformitat amb el dictamen de la Comissió Informativa d'Urbanisme i Participació Ciutadana.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió de data 7 de febrer de 2013, fent ús de les atribucions que li confereix l'article 21 del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Borriana (BOP núm. 134, de 7 de novembre de 1998), acorda:

- 1.- Concedir l'honor de fill predilecte de la ciutat de Borriana a Sr. Miguel Dols Piquer.
- 2.- Traslladar el present acord al condecorat, a l'instructor de l'expedient i a l'Alcaldia Presidència, als efectes oportuns.
- 3.- Contra la present resolució, que posa fi a la via administrativa, les persones interessades poden interposar, potestativament, recurs de reposició davant del Ple de l'Ajuntament en el termini d'un mes comptador a partir de l'endemà a aquell en què tinga lloc la publicació del present acord en el tauler d'edictes municipal, d'acord amb el que estableixen els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (modificats per la Llei 4/1999, de 13 de gener), o directament recurs contenciós administratiu, davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà a la publicació del present acord en l'esmentat tauler d'edictes, de conformitat amb el que disposa l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Sense perjudici que les persones puguen exercir-ne qualsevol altre que estimen oportú.”

A continuació intervé el Sr. Enrique Safont Melchor, en qualitat d'instructor de l'expedient, qui pronuncia discurs del següent tenor literal:

“Sr. Miguel Dols Piquer, nascut al c/ Cova Santa de Borriana, el 25 de febrer de 1933, és patró de la Fundació Cañada Blanch de Borriana, patró vitalici de la Fundació Cañada Blanch de València; i és vicepresident per a assumptes amb el Regne Unit de la Fundació Cañada Blanch de València. És vicepresident de l'Anglo-Spanish Cultural Foundation i vicepresident del Management Council de la Fundació Cañada Blanch. Miguel Dols ha estat i és una persona clau en l'activitat de la Fundació Cañada Blanch al Regne Unit; i participi en la creació d'activitats fonamentals de la Fundació, com són la Càtedra Príncep d'Astúries i el Centre Cañada Blanch d'Història Contemporània Espanyola (ambdós de la London School of Economics). Així mateix, ha estat inspirador de distints premis concedits per la Fundació al Regne Unit (com ara el Premi a la Millor Trajectòria Educativa de l'Institut Espanyol Cañada Blanch, Premi Suport a l'AMPA Institut Espanyol Cañada Blanch) i de distints premis en l'àmbit educatiu i cultural. També ha estat l'inspirador d'altres iniciatives educatives i culturals de la Fundació al Regne Unit; com per exemple al Centre d'Estudis Medievals de Manchester, i a l'East University of Norwich.

Entre els reconeixements públics rebuts, destaca la concessió per Sa Majestat la Reina Isabel II d'Anglaterra de l'Orde de l'Imperi Britànic (a petició del Ministeri d'Afers Exteriors Britànic) per a aquells ciutadans estrangers que han contribuït significativament als interessos del país. Així mateix, el Sr. Miguel Dols Piquer és titular de la Creu de l'Orde del Mèrit Civil concedida per Sa Majestat el Rei Joan Carles I, i instituïda pel rei Alfons XIII (per Reial decret de 25 de juny de 1926) per a premiar les virtuts cíviques dels funcionaris al servei de l'Estat, així com els serveis extraordinaris dels ciutadans espanyols i estrangers en el bé de la nació espanyola.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16-02-2013

Miguel Dols es va traslladar a treballar a Londres en 1956, a l'empresa d'exportació de cítrics Incolano; i va continuar la seua activitat professional dedicada a l'exportació, fins a la seua jubilació l'any 1998. Els seus primers passos en el món de la cultura i de l'educació van ser en la dècada dels anys seixanta i setanta, quan va crear (no sense gran esforç) la Spanish Cultural Foundation, perquè els xiquets i xiquetes anglesos fills de pares espanyols pogueren venir a Espanya a aprendre història durant tres mesos. En 1971 es va adquirir un edifici per a la construcció del Col·legi Espanyol a Londres, que es va alçar a Greenwich. Posteriorment es va fer càrrec de la seua gestió; era el llavors denominat Institut Espanyol d'Educació. Finalment el centre es va traslladar a Portobello, on continua impartint la seua activitat docent des de l'educació infantil fins al batxillerat, amb el nom d'Institut Espanyol Cañada Blanch de Londres.

El Sr. Dols continua impulsant la seua activitat educativa i cultural, sobretot a través de la càtedra Príncep d'Astúries i del Centre Cañada Blanch d'Història Contemporània Espanyola a la London School of Economics. A través d'estes institucions s'organitzen programes formatius sobre l'Espanya contemporània; es publiquen llibres i articles sobre Espanya; s'imparteixen cursos de postgrau; s'acullen investigadors i membres del cos docent espanyol; es facilita la posada en marxa de projectes d'investigació, encarregats per organitzacions públiques i privades (tant britàniques com espanyoles). Se celebren conferències i congressos sobre l'Espanya contemporània, i s'estableixen vincles, amb centres d'investigació a Espanya per a l'intercanvi docent i d'investigació, entre altres activitats.

Per tot l'anterior, vist que queden acreditats fefaentment (a judici de l'instructor del present expedient) els mèrits que motiven la concessió d'esta condecoració, i considerat per unanimitat del Ple de l'Ajuntament de Borriana, amb el previ dictamen de la Comissió Municipal de Participació Ciutadana i Benestar Social, es procedeix a concedir (per part del Sr. alcalde) l'honor de fill predilecte de la ciutat de Borriana al Sr. Sr. Miguel Dols Piquer.”

En este moment es fa entrega del títol de fill predilecte de la ciutat de Borriana a Sr. Miguel Dols Piquer, el qual pronuncia el discurs següent:

“Il·lustríssim Sr. alcalde i corporació municipal, Honorable Conseller Sr. Máximo Buch, diplomàtics, el meu estimat i benvolgut ambaixador Sr. Alberto Aza i senyora, amics tots... Seré breu, perquè qui pensaria que el fill de Miquelet el carreter i de Carmen la d'Eivissa..., el primer grum del Banc de Bilbao a Borriana anava a trobar-se avui ací a la sala de sessions, envoltat de tota la meua família, amb els meus millors amics, i el Ple de l'Ajuntament, per a rebre el màxim honor que es pot atorgar a un borrianenc: nomenar-lo fill predilecte de la ciutat.

Quan en 1956 me'n vaig anar a Anglaterra, a treballar per a Sr. Vicente Cañada, mon pare em va donar diversos consells... De mon pare vaig aprendre el valor del treball, l'honradesa i l'esforç. I entre els consells que em va donar, va fer èmfasi en un: 'Te'n vas a Londres, una gran capital. Faràs noves amistats, algunes importants. Però Miguel, no t'oblides mai que ets de Borriana; un poble, però és el teu poble'. I eixe ha sigut el meu motor des d'aquell setembre de 1956. I avui el meu poble (el meu gran poble, diria jo) em premia i de quina manera. Encara que no sóc persona a qui agrada el protagonisme, este reconeixement m'afalaga, i l'agraïsc profundament. Col·laborar des de Londres o des d'on fóra ha estat una vertadera satisfacció, a més d'un orgull... Fer coses per Borriana i en nom de Borriana. Però just és dir també que sempre he tingut facilitats i suports per a poder-les realitzar, bé personalment o per mediació d'eixa gran obra, que és la Fundació Cañada Blanch, tant a Espanya com a Anglaterra. Ara la meua responsabilitat com a borrianenc és, si és possible, més complicada, per a fer honor al títol que vosaltres (com a autoritats) m'heu concedit. Potser perquè no heu valorat molt els meus defectes, però sí exalçat els meus encerts. Tractaré d'estar a l'altura; procuraré no defraudar-vos a vosaltres ni a Borriana.

Vull fer una menció especial a la meua dona, en este dia tan important per a mi. Sense la seua ajuda i suport no estariem avui ací. Ella em va animar en els moments difícils, que va haver-n'hi i molts... I en les alegries em feia veure que la prudència resulta més intel·ligent que l'eufòria. Gràcies. I també als meus fills, que van saber entendre que, si en alguna ocasió no vos vaig prestar l'atenció que mereixíeu i jo desitjava donar-vos, era pel treball propi, i per les circumstàncies que ens envoltaven. Però aquells xicotets sacrificis van contribuir a este magnífic dia.

I acabe... Acabe perquè algú va dir que 'la riquesa de l'ésser humà es mesura per la quantitat de família, i els amics que es tenen'. Avui, si es jutja pel que tinc al meu voltant, sóc el més ric del món. Gràcies a tots.”

A continuació intervé el Sr. alcalde, qui pronuncia discurs del següent tenor literal:

Sr. alcalde: “A este acte han excusat la seua assistència, entre altres, l'ambaixador del Regne Unit a Espanya, Sr. Giles Paxman, el vicepresident del Consell i el conseller de Presidència, Agricultura, Pesca i Alimentació, Sr. José Císcar, o el

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16-02-2013

ministre d'Afers Exteriors, Sr. José Manuel García Margallo y Marfil. També altres persones han excusat la seua assistència, però a més han escrit missatges personals a Sr. Miguel Dols, que vull llegir ací...

L'ambaixador Sr. Felipe de la Morena Calvet va escriure: 'Sr. alcalde, li agraiſc la seua invitació per a assistir a la sessió extraordinària d'avui d'eixa il·lustre corporació municipal, en la qual s'atorgarà el títol tan merescut de fill predilecte de la ciutat a Sr. Miguel Dols Piquer. Davant de la impossibilitat d'assistir a l'esmentat acte, li pregue que accepte i faça constar la meua adhesió a l'acte; i transmeta a Sr. Miguel la meua felicitació més calorosa per este homenatge de la seua ciutat natal, per la qual té un afecte i vinculació dels quals he sigut testimoni d'excepció durant la meua ambaixada a Londres, i a qui recorde amb gran afecte. Les meues salutacions molt afectuoses. Sr. Felipe de la Morena.'

També m'ha escrit el rector de la Universitat Politècnica de València, Sr. Juan Julià Igual, dient que agraeix l'amable invitació per a assistir el 16 de febrer a la sessió plenària extraordinària de l'Ajuntament de Borriana, en la qual s'atorgarà el títol de fill predilecte a Sr. Miguel Dols Piquer, lamentant molt no poder acompanyar-los en este acte per compromisos contrets amb anterioritat. No obstant això, el rector li reitera el seu agraïment per la invitació, desitjant que l'acte resulte un èxit. I sol·licita que li transmeta la seua felicitació a l'insigne i il·lustre fill de la ciutat Sr. Miguel Dols Piquer.

Sr. Dámaso de Lario, ambaixador en missió especial, ens ha escrit dient: 'Agraiſc molt la invitació del Sr. alcalde de Borriana per a assistir a l'acte del molt merescut atorgament del títol de fill predilecte de la ciutat a Sr. Miguel Dols Piquer. Desgraciadament no em serà possible estar a Borriana eixe dia, a causa dels meus compromisos professionals ja adquirits. Però els agrairia que traslladaren a Sr. Miguel Dols la meua més cordial enhorabona i els meus millors desitjos.'

El president de l'Anglo-Spanish Cultural Foundation, Sr. David Brighty, ha escrit: 'Acabe de rebre amb gran plaer la invitació emesa per l'Excel·lentíssim Sr. alcalde de Borriana, per a participar en l'acte que tindrà lloc el 16 de febrer, en el qual s'atorga el títol de fill predilecte de Borriana a Sr. Miguel Dols Piquer. Desgraciadament no puc assistir a la sessió per motiu d'altres compromisos ací a Londres. Però aprofite l'ocasió per a subratllar la contribució extraordinària de Sr. Miguel al llarg dels anys, als intercanvis culturals i socials entre la seua ciutat natal de Borriana i més àmpliament de la Comunitat Valenciana i la ciutat de Londres, on va passar gran part de la seua vida professional.'

Finalment crec que hi ha un missatge especialment estimat per a Miguel d'una persona que hauria volgut acompanyar-nos i finalment no ho ha pogut fer, com és Paul Preston, que diu: 'Estimat Miguel, no cal que et diga que sent moltíssim no poder estar avui amb tu a Borriana. Sé molt bé el que per a tu significa; perquè després de la teua família, i juntament amb la Fundació, Borriana ocupa un lloc molt important al teu cor. L'honor que et concedeixen els teus paisans els honra també a ells, en reconèixer-te com un excel·lent, entusiasta, senzill, generós i intel·ligent ambaixador. Em sent privilegiat de la nostra amistat, que en 40 anys s'ha forjat fraternal i incondicional. I espere que la salut ens permeta gaudir-ne durant molts anys. Amb una abraçada molt forta. Paul.'

Estimat Miguel, estimada Encarna, familiars de Miguel, excel·lentíssims ambaixadors, conseller, Il·lustre Vicepresident de les Corts Valencianes, autoritats, senyores i senyors membres de la corporació municipal... Estem celebrant una sessió plenària extraordinària de l'Ajuntament de la nostra ciutat, Borriana, l'ordre del dia de la qual contenia com a únic punt l'entrega, si escau, de l'honor de fill predilecte de la ciutat de Borriana a Sr. Miguel Dols Piquer. Podem dir, per tant, que este Ple ja ha conegut de l'objecte de la convocatòria; ja que després de la lectura pel regidor ponent de la defensa de l'acord, que en sessió ordinària prèvia s'havia adoptat, decidint la corporació per unanimitat tal concessió, se li ha entregat el títol, de conformitat amb el que prescriu el nostre Reglament d'honors i distincions.

No obstant això, no voldria alçar la sessió sense publicar algunes reflexions sobre el sentit d'un acte com este, i sobre la personalitat del nostre homenatjat. El nostre Ajuntament ha volgut des de fa ja alguns anys anar reconeixent entitats o persones que han destacat a la nostra ciutat en l'exercici de les seues activitats, i també fills de Borriana, que per la rellevància pública adquirida en el seu exercici professional (associant-lo sempre al nom de la nostra ciutat) l'han prestigiat. Amb això no volem sinó expressar la nostra gratitud per tot el que ens han donat o ens continuen donant, i molt especialment per l'exemple i l'estímul a la nostra superació individual i col·lectiva que suposa.

Les societats sempre han sentit la necessitat de buscar referents en els quals mirar-se i als quals seguir. I és una responsabilitat dels poders públics (en este cas, dels que componem la corporació municipal, i assumim la responsabilitat de representar en l'àmbit polític Borriana i els seus ciutadans) proposar alguns d'eixos referents, buscant entre els nostres millors. Atorgar honors i distincions no és, doncs, l'ocasió de celebrar una festa social (encara que certament la celebrem) i li donem la solemnitat que mereix; sinó l'oportunitat que el nostre poble expresse la gratitud que deu als que millor han treballat per millorar-lo i contribuir al seu progrés, i l'oportunitat que aprenguem d'ells, perquè tots i cada un de nosaltres, amb cada una de les nostres responsabilitats (que tots en tenim) siguem capaços de treballar no sols per la nostra legítima prosperitat individual i familiar, sinó també per la societat en què vivim i de la qual tant rebem.

El regidor de Cultura, Sr. Enrique Safont, en presentar (com a ponent de l'acord que al seu dia es va adoptar) la biografia de Sr. Miguel Dols Piquer, ha traslladat àmpliament de forma indubtable els mèrits que hi concorren perquè avui

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16-02-2013

haja rebut de la seua ciutat el títol de fill predilecte. En Miguel Dols concorren els trets característics de la personalitat borriana que en el passat segle XX ens va donar, gràcies al comerç de la taronja, els que potser han estat els millors anys de la nostra dilatada història. L'activitat professional de Sr. Miguel Dols, i la seua llarga trajectòria en el foment de les relacions culturals i científiques entre el Regne Unit i Espanya, i en el patrocini i mecenatge d'activitats socials, tenen el seu origen precisament en el comerç taronger i en la capacitat exportadora de la societat borriana, que va posar fa ja més de 100 anys els nostres cítrics en els mercats europeus, com avui els continua posant, a més, en els d'Amèrica del Nord, o de l'Orient Pròxim.

Efectivament, sent molt jove (i com ja s'ha dit) Miguel Dols es va traslladar a Londres, la gran urbs que amb París hem unit sempre al nom de Borriana, per col·laborar amb un altre dels nostres fills predilectes, Sr. Vicente Cañada Blanch, en el negoci de la importació (importació vista des d'allí) de les nostres fruites. Miguel Dols reunia en el seu caràcter els trets que segons Montesquieu escrivia en el llibre vinté de *l'Esperit de les lleis*: 'Cap poble ha sabut aprofitar millor i al mateix temps que l'anglès la religió, el comerç i la llibertat'. Per la sort que he tingut coneixent-lo, he vist que Miguel és un home de conviccions religioses, a les quals, a més, acomoda la seua conducta, regida també pels trets positius que Montesquieu atribuïa als espanyols, 'la bona fe i la fidelitat, i allunyada de qualsevol temptació de caure en la peresa' (vici que, segons el judici o potser el prejudici del gran pensador francès, constituïa el nostre principal llast). Gràcies a les seues conviccions, Dols és un home que es conduceix amb rectitud, i que actua amb diligència i generositat; com bé sabem els que hem tingut la gran fortuna de poder col·laborar amb ell, i com bé coneixen els que han rebut els seus consells i la seua dedicació; com per exemple els joves de Borriana, alumnes dels nostres centres d'ensenyament secundari, que cada any han estat beneficiaris de les beques Cañada Blanch, per a cursar estudis d'anglès al Regne Unit.

Miguel Dols ha sigut i és un home de comerç. Primer, perquè va iniciar la seua activitat laboral a les oficines d'una entitat bancària de Borriana, en la qual va poder atendre i entendre la vertiginosa activitat comercial i exportadora que la nostra ciutat vivia a mitjan segle passat, fins i tot en els anys que van transcórrer entre les dues terribles gelades que Borriana va patir en aquella època. Molt prompte, perquè va començar a treballar ja a Londres al servei d'una firma comercial. Finalment, perquè ell mateix va ser un dinàmic empresari, entregat a l'activitat comercial. A més, Dols va superar des del primer moment la dimensió merament alimentària de la seua professió. No va ser un comerciant només per a guanyar-se la vida, sinó que va fer sempre del comerç (com a bon valencià criat a la ribera del nostre mar) el que sempre ha sigut el comerç per als pobles mediterranis, un instrument de col·laboració, d'intercanvi de mercaderies, però també d'intercanvi de coneixements i de cultura. I com diria el mateix Montesquieu: 'un instrument per a la pau'.

De fet, el nostre homenatjat ha dedicat gran part dels seus esforços a tendir ponts entre les societats i les cultures del Regne Unit i d'Espanya, molt especialment a la Comunitat Valenciana i a Borriana. Miguel Dols ha sabut ser un home de llibertat. Mai ho he comentat amb ell, però crec que compartim la convicció que la llibertat (com va expressar Milton Friedman) és la força que pot fer que els desafortunats d'avui siguen els afavorits del demà. Naturalment Miguel Dols creu en la llibertat econòmica; la qual li va permetre passar d'assalariat a empresari, i desenvolupar i fer créixer el seu negoci. Però també s'ha sentit sempre lliure, per a mantenir amb independència els seus criteris sobre qualsevol qüestió, i davant de qualsevol instància i autoritat; guanyant-se el reconeixement de tots els que els han compartit i també de tots els que han discrepat.

Estic convençut que Dols no ha necessitat cap esforç per assumir la tolerància i la capacitat polèmica característiques de la cultura anglesa. Estaven en el seu caràcter i de segur en l'educació que va rebre a la nostra Borriana, com també a ella es deu la seua fe religiosa i la seua passió pel comerç. Reunint, doncs, estes tres grans coses, que els anglesos (deia Montesquieu) aprofiten millor i al mateix temps, no pot sorprendre'ns que el Regne Unit li reconeguera els seus mèrits, i que Sa Majestat la Reina Isabel II li atorgara (fa ja alguns anys) l'Orde de l'Imperi Britànic. I l'Estat espanyol, coneixedor així mateix de la seua generosa dedicació, va reconèixer també la seua valuosíssima aportació a la labor de mecenatge, i a les relacions d'Espanya amb el Regne Unit, concedint-li (com també s'ha dit) la Creu de l'Orde del Mèrit Civil.

Però, per sort per a tots nosaltres, Miguel Dols també ha sigut profeta a la seua terra, molt especialment pel seu treball a la Fundació Cañada Blanch, a la qual procura cada dia mantenir present a Borriana, instant-la a dedicar mitjans i esforços per a desenvolupar activitats a la nostra ciutat. Faltava que, igual que el Regne Unit i el Regne d'Espanya, Borriana (que tots sabem que ocupa un lloc molt important al seu cor, com encertadament ens recordaven les paraules de Paul Preston en el text que fa un moment he llegit) reconeguera al seu fill Miguel Dols tants anys de dedicació apassionada al seu treball i a la nostra societat, tants anys de testimoni permanent de borrianeu compromès amb el progrés econòmic, la solidaritat social, la ciència i la cultura.

Crec que el deure està complit amb l'acord unànime dels membres d'esta corporació municipal en la sessió que vam realitzar el passat dia 7 d'este mes de febrer. La concessió del títol de fill predilecte (que proclama el pergami que

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16-02-2013

acabem d'entregar-li) testimoniarà que la seua estimada ciutat ha correspost a tot l'afecte que durant tants anys ens ha donat.

Espere que Miguel, amb la seua esposa Encarna, amb els seus fills i amb els seus néts, i amb tants familiars i amics (entre els quals vull fer menció del seu nebot Jorge, que tant ens ha ajudat en l'organització d'este acte), vinguts de tantes parts per a compartir amb ell estos moments, n'hagen gaudit, i s'emporten d'ací el reconeixement i la gratitud per tants esforços que sabem que continuaran mentre li queden energies per a escometre'ls. Tots desitgem que siga encara durant molts anys.”

I sense més assumptes per tractar, la Presidència alça la sessió a les 13 hores i 10 minuts, de la qual cosa, com a secretària, done fe, i perquè conste estenc la present acta que firme juntament amb el Sr. alcalde.

L'ALCALDE

LA SECRETÀRIA

José Ramón Calpe Saera

Iluminada Blay Fornas